

žádostí, aby objednaný margarín byl dle těchto předpisů zhotoven.

Firma zaslala margarín s přípisem, že zhotoven jest přesně dle předpisů jí zaslanych a že neobsahuje žádný konzervační prostředek, který by snad byl u nás zakázán. Když objednávka došla, doručil obchodník A. B. z příkazu jeden vzorek okresnímu lékaři dru Pičmanovi, který zaslal ho do ústavu ke zkoumání potravin, druhý vzorek zaslal ještě z opatrností do soukromého chemického ústavu k rozboru. Zatím však, než rozborů došly, byl obchodník nucen, aby se mu zboží nezkažilo, margarín rozprodal. Když zboží bylo již vyprodáno, došly znalecké rozborů a nálezy shora uvedených ústavů, které zněly: „Zkoušený margarín obsahuje 0.1 proc. kyseliny borové, t. j. konzervačního prostředku dle našich předpisů nepřijatelného, a nutno jej posouditi jako zboží lidskému zdraví škodlivé.“

Výsledek všeho byl, že na obchodníka A. B. podáno bylo trestní oznámení pro přešůpek § 14. č. 2. zák. o obchodě potravinami, že totiž na prodej choval a prodával potraviny, které jsou způsobilé škoditi zdraví lidskému, a týž byl odsouzen do vězení na dva dny, jež změněno v pokutu 200 Kč, a dále k pokutě 200 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání dalších dvou dnů.

Voda na vlasy, po níž vlasy krásně vypadají.

(Okresní soud v Olomouci.)

Naši čtenáři mají jistě v živé ještě paměti soudní případ, o němž jsme kdysi referovali a který točil se kolem nádherných vlasů slavné naší pěvkyně Emy Destinnové, jež byvše ošetřeny v salonech paní Lavecké nějakou vodičkou, vypadaly tak krásně, že po prvním umytí hlavy zůstaly v umyvadle.

Podobný případ byl nyní předmětem soudního líčení u okres. soudu v Olomouci. Známa olomoucká herečka Anna Pražská, choť režiséra Pražského, použila nedávno prostředku až do nebe vychvalovaného, značky „Harra“. Po jeho použití dostala však velké bolesti hlavy a když potom šla do jistého kadeřnického závodu v Olomouci se dáti kadeřiti, zjistila kadeřnice, že jí vlasy zůstávají na želízku a že v chumáčcích vypadávají.

Manžel herečky, režisér Pražský, vzal zbytek preparátu, kterého jeho choť použila, a zanesl ho s příslušným udáním do městské laboratoře, která ho zaslala stát. ústavu ke zkoumání potravin v Brně. Tento pak sdělil, že sice samotný vzorek „Harra“ jest nutno považovati za nezávadný, že však přídávková vodička k preparátu „Harra“, zjištěná jako vodní roztok natriumpolysulfidatu a nalézající se v menší lahvičce, jest škodlivá. Jeho celková alkalita jako hydroxidu sodného obnáší 2.2% místo maximálního 1%.

V důsledku toho bylo učiněno oznámení na majitele kadeřnického závodu, od kterého pí. Pražská onu vodičku koupila, a minulý týden konalo se v této věci přelíčení.

Kadeřník udal, že kosmetický prostředek „Harra“ kupuje již 12 let u drogisty Aloise

Erben a v Trutnově a podobný případ prý se mu ještě nepřihodil. Poznamenal, že mohly vlasy vypadati také následkem horkého želízka při kadeření.

Byla tedy vyslechnuta kadeřnice, která jí tehdy kadeřila; prohlásila, že měla tehdy želízko úplně vlažné.

Soud majitele kadeřnického závodu od žaloby zprostil, jsa doho náhledu, že on za jakost prostředku „Harra“ rozhodně nemůže zodpovídati, poněvadž sám o své újmě ji nikterak nemíchal s event. škodlivými látkami, které ústav pro zkoumání potravin v Brně zjistil. Rozhodl se však, aby spisy postoupeny byly okresnímu soudu v Trutnově za účelem trestního řízení proti Aloisu Erbenovi v Trutnově, který kosmetický prostředek „Harra“ vyrábí.

Hackenkreuzler vojákem.

(Divisní soud v Košicích.)

Josef Heintl, právník ze Souše u Mostu, je podle četnické relace hackenkreuzlerem a jako takový odpůrcem všeho, co není německé. Když byl odveden na vojnu, musil chtěj nechtěj narukovat, ale jako rádný buršák chtěl svým kamarádům ukázat, že se za jejich vznešenou ideu umí obětovat. A tak už po čtrnáctidenním pobytu v záložní důstojnické škole v Košicích dopustil se skutku, pro který stál v těchto dnech před tamějším divisním soudem.

Vojenský prokurátor žaloval, že dne 29. října 1925, když byl na cvičišti, odepřel vykonati rozkazy četaře-důstojnického čekatele a že na jeho opětovný rozkaz odpověděl s vysoka: „Pane četař, nekřičte na mě!“ a odešel ležerně asi šest kroků nazpět, zatím co celý oddíl byl v pozoru. Na domluvu četařovu dělal sice chvíli dobrotu, ale jak četaře Fajkla vystrídal četař Žampa, zase nechtěl cvičit. Když ho četař upozornil na následky, shodil se sebe tornistru, strhal si provokativně čekatelské pásky a prohlásil: „Já cvičit nebudu, zavřete mě třeba hned na pět roků.“

Četař zavolal kapitána Holuba a ten nařídil za trest delikventovi, aby běžel poklusem po cvičišti. Heintl však ani tentokrát neuposlechl, rozkaz nevykonal a proto byl dán do vězení.

U soudu choval se velmi klackovitě a patrně přemýšlel, jak by získal slávy v očích svých kolegů. Když po přečtení žaloby se ho předseda zeptal, co má na obhájení, odpověděl drze: „Já jsem vás ani neposlouchal.“ Proto mu byla žaloba ještě jednou přečtena německy, ačkoli zná česky velmi dobře. Teprve pak se hájil, ale nějak divně. Oháněl se Masarykem a jeho teoriemi, ač se to nesrovnává s jeho přesvědčením. Vymlouval se, že s ním nespravedlivě zacházeli, ačkoli svědkové dokázali, že mu žádný ani slovem neublížil. Ke konci obhajoby pronesl jakési nejasné podobenství:

„Když máme patronu a neopatrně s ní zacházíme, vystřelí.“

„A kdo má být ta patrona?“ táže se předseda.

„Já přece a vystřelil mě četař Žampa.“